

מכתבי קוראים

תגובה לתגובה כמה מזון גס?!

גישות תזונתיות שונות והבאתן לדיון פומבי הינן דבר חשוב ומבורך כשלעצמו, אשר ללא ספק תורם למערכת המקצועית. לא הייתי מגיב על התייחסותו של צבי אדלמן ב"משק הבקר והחלב" מס' 213 לגבי רשימה מפרי עטי ב"משק הבקר" מס' 211, אילו לא היו מספר אידיוקים המחייבים הבהרה.

מזונות הביניים – אלה שערכם גבוה מהמקובל בטבלאות כפי שציין צבי (קליפות הדר) – ניתנים בכמות זהה בין שתי מנות הדוגמא ולא יותר במנה 1 מאשר במנה 2.

קיים הבדל במזונות ביניים אלה, שגם לפי נתוני Van Soest הם דוקא נמוכים מהמקובל בטבלאות והמדובר כאן בסובי חיטה ובגרעיני כותנה.

נראה מהאמור בנקודות דלעיל, כי דוקא מנה 2 עדיפה בהספקת סיב נעכל.

כאשר מצטטים ממקורות חוץ, כמו אלה של McCullough מג'ורג'יה, ארה"ב, צריך לזכור את התנאים בהם פועל המחקר המקורי. ובאמת, כמקובל בארה"ב, המנות מכילות למעלה מ-50% מזון גס ואילו אצלנו המצב שונה. כך, שלמעשה המלצותיו של פרופ' McCullough "בתרגום" לשתי מנות הדוגמא שחישבתי קרובות יותר למנה 2 ורחוקות מרחק רב מדוגמת מנה 1, התורמת מעט מדי סיב ממזון גס והרבה מהמקורות של הסובין וגרעיני הכותנה (כאמור, שתי המנות דרשו כמות זהה של מזון לא-עמילני – קליפות הדר).

כל הנתונים המתפרסמים בעולם והעוסקים בחיזוי צריכת מזון קושרים את סך הצריכה לסך (%) דופף-התא במנה. מאחר שבנושא זה שתי המנות זהות תמהני, על בסיס מה העריך צבי צריכת מזון עדיפה במנה 1? מה גם, שנתונים המקובלים בהרבה ניסויים טוענים לצריכה

הם מגדילים את ערכם הבסיסי של חומרי הגלם – ולרוב חומרי גלם אלה חסרי כל ערך שימושי ללא עבודת הפועל. את עודף הערך הנ"ל חישבו כהפרש בין עלות חומר הגלם פלוס שכר הקיום בקושי של הפועל לבין ערך המוצר המוגמר בתנאי שוק קיימים. מאחר ובתנאים של אז, שלהי המאה הקודמת, שכר הפועלים היה זעום ביחס לשענות הארוכות של מאמץ שהשקיעו בייצור, הלוא עודף הערך האמור (בלשונו הערך המוסף) הלך והצטבר והתעצם והפך להצבר ההון החיוני לפיתוח נוסף של התעשייה – ולרווחת בעלי-ההון, כמובן.

אז באה המדינה המודרנית וטוענת: אני שותף. מן הבחינה המהותית ערך מוסף=עודף הערך. במקור הגרמני נאמר Mehrwert ובתרגום לאנגלית אנו מוצאים plus-value, בספרדית plusvalia וכך הפלוס משתחל לנו לדיון. מענין לציין, שכיום רק הגרמנית שמרה על המונח של מרכס, שם קוראים למע"מ Mehrwertsteuer, בעוד שבאנגלית משמשים ראשי-התיבות VAT (value added tax) באיטלקית IVA (imposte valore aggiunto) וכך בשפות אחרות. מובן, שכוונת המס וחישבו שונים מן הפירוש המקורי של עודף הערך.

רמת החיים של הפועל היום, יש אפילו מי שמתבייש להיקרא פועל, טובה לאין ערוך מזו של תקופות עברו. בעזרת טכנולוגיות גדל כח הייצור שלו בעוד שעות העבודה והמאמץ הגופני הדרוש קטנו במידה ניכרת. הטכנולוגיות המתקדמות הן בדרך כלל עתירות-הון; כבר הסברנו איך נוצר ההון. כך למעשה, המס על הערך המוסף מוטל גם על חלקו הישיר של הפועל בייצור המוצר וגם על חלקו העקיף, אשר נצבר על ידי בעלי ההון, אמצעי הייצור והמימון. ההבדל הוא, שכיום המדינה סופגת חלק של עודף הערך בצורת מס. את מרכיב המס הכלול במחיר לצרכן משלם תמיד אותו צרכן אחרון בשורת המשתמשים/הנהנים מן המוצר. כך שלגביו זה לא פלוס גדול, וכבר אמרו חכמינו...

מרדכי מלען

המלצות מינון לפי NRC-88 לפרה במשקל גוף של 600 ק"ג.

שלושת השבועות הראשונים לתחלובה	התנובה, ק"ג חמ"ש 4%				
	50	40	30	20	
1.69	1.72	1.72	1.64	1.52	אנרגיה נטו, מגק"ל בק"ג ח"י
17	15	15	17	17	תאית, %
21	21	21	21	21	דופן-תא ממקור מזון גס, %

מתוך האמור לעיל ולמיטב הבנתי והכרתי עדיפה מנה 2 על מנה 1 וביחוד, כאשר ממשק ההזנה הוא לרמת הזנה אחידה לכל אורך השנה וזאת גם מאחר שההתמדה בייצור בעת אביסת מנה 2 רבה יותר מאשר במנה 1, למרות שיתכן שתנובת השיא של החלב (דל שומן) תהיה גבוהה יותר במנה 1, אך לא כן בייצור השנתי.

עופר קרול, "החקלאית"

מירבית במנות המכילות כ-40% מזון גס מכלל החומר היבש שבמנה.

פירסום נתוני תצפית השדה בצרעה ש"טרם פורסמו" אינו מדויק. כל שניתן כרגע לקבל מתצפית זו הוא, כי כאשר המנות היו עתירות מזון מרוכז גדלה תנובת החלב ופחת אחוז השומן. כך, שדוקא בערכים של חמ"ש 4% היתה עדיפות לקבוצה עתירת המזון הגס.

קראנו בשבילכם...

Schweizer
Braunvieh

טיפוח הגזע השווייצרי

הגדלה והולכת של החלבון. בסך הכל ישנה מגמה להעלות את התנובה הממוצעת ל-6500 עד 7000 ק"ג/שנה לפרה מבוגרת. אולם, על מנת לנצל ככל האפשר את שטחי המישור המתפנים ולא להזדקק להאבסה גדושה מדי של מזון מרוכז, מומלץ לברר את הבקר לכיוון פרות בעלות עקומת תחלובה שטוחה, הווה אומר, עם התמדה טובה במקום שיאים יומיים מפליגים. **החיים היצרניים ובריאות הפרות** נחשבים לגורם חשוב ביותר במכלול הנושאים הכלכליים. כאן, בפעם הראשונה שנתקלתי בזה, נוקבים בסכום המדהים של 5,000 פרנקים שווייצריים בתור עלות הגידול של מבכירה. אפילו נניח, שהעגלה שווה עם היוולדה פי שניים מן

בחוברת ינואר האחרונה מביא העתון מאמר מקיף בנושא, המפרט לא רק מגמות טיפוחיות היפות לשמן, אלא מתעכב ארוכות על הערך הכלכלי של כל צעד וצעד במסגרת תכניות הטיפוח. מפאת השוני הרב של ייצור החלב של ארץ האלפים אין כל אפשרות להקיש מן המספרים המתפרסמים לתנאי ישראל. מסתבר, שלא בכל האזורים נודע יתרון כלכלי לתנובה ממוצעת יותר גבוהה (בסקר מדובר על טווחים שבין 4300 ל-6300 ק"ג). אף בעניין תכולת השומן בחלב ישנו הרהור שני, המצביע על החשבה פחותה של רכיב זה, לעומת החשיבות